

Devarim – Deuteronomium 1:1 – 3:22

Aliyah 1 – Deuteronomium 1:1 – 1:11

Met het boek **Devarim** (Deuteronomium) zijn we bij het vijfde en laatste boek van de Torah aangekomen. Dit boek gaat over het aanbreken van **Gods Koninkrijk** en het komen van zijn oordeel en zegen. We hebben bij aanvang van de voorgaande Bijbelboeken gezien, dat de namen van de boeken ons een verhaal vertellen. Als we ze achter elkaar zetten en vertalen, krijgen we het volgende: *bereeshit shemot wayiqra' bamidbar devarim*: 'In het begin waren er namen en Hij riep in de woestijn woorden uit.' In deze zin is heel de **geschiedenis van de wereld** omvat:

In het eerste Bijbelboek *bereeshit* ('in het begin') werd de schepping van hemel en aarde beschreven en de geboorte van alle volken daarin. In het tweede Bijbelboek *shemot* ('namen') werd de geboorte van het volk Israël beschreven, met de uittocht uit Egypte. In het derde en meest centrale Bijbelboek *wayiqra'* ('en Hij riep') hoorden we hoe God zijn volk in zijn nabijheid riep. We lazen hoe God zijn tent te midden van zijn volk opzette en een heilige ruimte van ontmoeting maakte. In het heilige hart van dit Bijbelboek hoorden we van de Grote Verzoendag en hoe God mensen met zich verzoent, door het bloed van Yeshua. In het vierde Bijbelboek *bamidbar* ('woestijn') lazen we over de eindtijd, die daarmee aanbrak. We hoorden van geestelijke strijd tussen het rijk van God en het rijk van de duisternis. Het volk zwierf door de woestijn, op weg naar het Beloofde Land.

En nu in het vijfde Bijbelboek *devarim* ('woorden') staat het volk eindelijk op de drempel van het **Beloofde Land**. Dit boek gaat over het zichtbaar worden van Gods Koninkrijk. Het leert ons sterk en moedig te zijn en het paradijs binnen te treden. Het leert ons over de doodsrivier heen te kijken. Het onderwijst ons ook over de oordelen en zegeningen, die Yeshua meebrengt, bij zijn tweede komst naar deze wereld. En dat die nu al zichtbaar gaan worden, daar waar zijn Koninkrijk verschijnt in deze wereld.

Heel het boek *devarim* is eigenlijk één grote **slotrede van Mozes**, vlak voordat hij sterft. Het zijn woorden en zegeningen van Mozes voor het volk, dat na zijn dood het Beloofde Land binnen zal gaan. Woorden dus, die opklinken aan de **doodsoever**. Mozes staat al met één been aan de andere zijde van de doodsrivier. Zijn woorden komen van de andere zijde, vanuit het **hemelse paradijs**, tot het volk Israël. En deze woorden zullen met hen meetrekken, als Mozes van hen scheiden zal.

Daarom staat er in het eerste vers van Deuteronomium, dat Mozes deze woorden spreekt aan de **oever van de Jordaan**. De Jordaan symboliseert de doodsrivier. Ook Israël zal op miraculeuze wijze deze rivier oversteken en zo in het Beloofde Land aankomen. Dit staat symbool voor de tocht, die wij allen moeten maken, als we sterven. De dood wordt een doorgang tot het leven. Verder staat er in het eerste vers, dat Mozes deze woorden spreekt in de **woestijn** (*midbar*) en in de **wildernis** (*'aravah*). Zolang een mens leeft, is er strijd. Maar zodra we binnengaan in het hemelse paradijs, zal er rust voor in de plaats komen.

Ook staat er, dat Mozes deze woorden spreekt '**recht tegenover het einde**' (*moel soef*). Mozes kijkt zijn einde, de dood, recht in de ogen en proclameert Gods waarheid en Torah, zijn oordelen en zegeningen, zijn strijd en overwinning. Dit woordje *soef* zijn we al eerder tegengekomen, namelijk bij de **yam soef**, de 'riet zee', waardoor Israël heentrok, toen zij uit Egypte werden verlost. *Soef* kan namelijk 'einde' betekenen, maar ook 'riet'. Ik vermoed dat de Egyptenaars de zielen van overleden personen daarom naar de **eeuwige rietvelden** zagen vertrekken. Dit woord gaat over de dood.

Toen Israël uit Egypte wegtrok, werd het water van *yam soef* op wonderbaarlijke manier gespleten. Hierdoor konden zij de **eerste doodsrivier** levend oversteken. En nu staan ze op de oever van de Jordaan, die even later op dezelfde wijze gespleten zal worden, om het volk doorgang te verlenen.¹ Ook de **tweede doodsrivier** kunnen zij zo levend en wel oversteken.

De eerste doortocht door de doodsrivier, staat symbool voor de **doop**.² In 1 Korinthe 10:1ev staat namelijk geschreven: *En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt, dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan en dat allen met Mozes **gedoopt** zijn in de wolk en in de zee, en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben, en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Yeshua.*

Hier wordt ons geleerd, dat de doortocht door de *yam soef* de doop van het volk Israël was. En dat het eten van het manna en het drinken van het water uit de rots, het avondmaal was voor het volk Israël. Hierdoor aten en dronken zij Yeshua. Maar hierbij komt wel de **waarschuwing**, dat het merendeel van de Israëlieten nooit in het Beloofde Land aankwam. We zullen die tweede doodsrivier nog levend over moeten steken. Als we blijven geloven in Yeshua en volharden in de woestijn van het leven en vol vertrouwen **de dood trotseren**, achter Yeshua aan, dan zullen we thuiskomen in Gods paradijs.

Er wordt nog meer gezegd in Deuteronomium 1:1 over de plaats, waar Mozes *devarim* uitspreekt. Na *moel soef* worden nog vijf plaatsen genoemd, die allemaal met zijn leven na de dood te maken hebben. *Paran* betekent 'tak' of 'ornament' en *chatserot* betekent 'voorhoven', maar is ook verwant aan *chatsier*, wat 'gras' betekent. We hebben hier dus **takken, riet en gras** te pakken. En dit alles op een plek waar woestijn was.

Dit doet ons sterk denken aan Jesaja 35:6-7, waar staat geschreven: *... Want in de woestijn (midbar) zullen wateren zich een weg banen en rivieren in de wildernis ('aravah'). Het dorre land zal tot een waterpoel worden, het dorstige land tot waterbronnen; op de rustplaats van de draken/slangen, zal **gras** (chatsier) zijn, met **riet** en **biezen**. We houden deze tekst nog even in gedachten, want daar komen we zo meteen op terug...!*

---

¹ Jozua 3.

² De doop symboliseert een geestelijk sterven aan een oud leven zonder Yeshua en een opstaan in een nieuw leven uit Gods Heilige Geest, dat voor eeuwig blijft bestaan.

We kunnen *paran* ook vertalen als 'ornament' en *chatseer* als 'voorhof'. Dan verwijzen deze woorden naar de versierde voorhoven van Gods heiligdom, waar Mozes straks binnen mag treden. Daar in de voorhoven van **Gods hemelse paleis**, zal alles groen en goed zijn. Daar bevindt zich het eeuwige paradijs van God.

De andere namen zijn *tofel* '**wit kalken**' en *lavan* '**wit**' en *die zahav* '**genoeg goud**'. Dit laat zien, dat Mozes' zonden en smetten wit gemaakt zullen worden. Zijn kleren zullen smetteloos en stralend wit zijn.³ En er zal op die plek genoeg goud zijn. Nu wordt er van de paradijsrivier Pison gezegd, dat hij om heel het land van Havila stroomt, daar waar het goud is.⁴ In het **paradijs** was genoeg goud te krijgen. En ook het nieuwe, **hemelse Jeruzalem** zal een stad van goud zijn. Stralend voor haar Heer en zijn bruid.⁵

Kortom, de plaats waar Mozes zijn woorden uitspreekt, laat zien hoe het leven voor en na de dood eruitziet voor hem. Voor de dood is het een woestijn van strijd en zorgen, maar na de dood is het een heerlijk, hemels paradijs. En de Jordaan is de doodsrivier, die daartussen scheiding maakt.

Nu zouden we kunnen denken: 'mooi voor Mozes, maar het volk dan?' of we zouden kunnen denken: 'dit gaat over het sterven straks, niet over het leven van hier en nu'. Echter, als we deze *aliyah* goed lezen, dan zien we dat het volk **Israël dezelfde weg** gaat afleggen, als Mozes. En nog wel bij leven en welzijn ook. De plaatsen waar zij heen moeten gaan trekken, staan namelijk parallel met de plaats, waar Mozes staat.

In vers 7 zegt God tegen het volk: 'Keer om, breek op en ga!' En vervolgens zegt Hij tot hen, dat ze naar het bergland van de Amorieten moeten gaan. Dit bergland wordt verder bestempeld als een **wildernis** (*'aravah*). Verder moeten ze gaan naar een vernederd of laag land, wat verder bestempeld wordt als de **zuiderwoestijn** (*negev*). Daarna zullen ze bij het **strand van de zee** uitkomen. Daar staan ze dan, aan de *yam soef*, de zee van het einde. En dan...?

God begon zijn zin echter niet voor niets met 'keer om!', want hier komt een grote omkeer het verhaal binnen. Als het volk zijn rug naar de zee toekeert, zien zij het Beloofde Land liggen: het land van de Kanaänieten. Een **vruchtbaar land**, waar handel gedreven kan worden. En kijken zij nog verder terug, dan zien zij de *Levanon*. Deze naam stemt overeen met de Mozes' plaats *lavan* en betekent '**wit**'. Ook het volk wordt wit en zuiver gemaakt. En als zij dan nog verder terugkijken, dan zien zij de grens van hun rijk bij de grote rivier, de **rivier de Eufraat**. Dat is de plaats van het **paradijs**, volgens Genesis 2:14. Daar wordt het goud gevonden...

Dit laat ons zien dat het volk Israël in het Beloofde Land, eigenlijk in Gods hemelse paradijs is binnengekomen. Zodra zij de doodsrivier, de Jordaan, oversteken, zullen alle vijanden voor hen vallen. Dan zullen ze thuiskomen en Gods zegen ontvangen.

---

³ Openb. 7:9, 19:8.

⁴ Gen. 2:11.

⁵ Openb. 21:18.

Gods Koninkrijk wacht niet tot na de dood of tot Yeshua's wederkomst. Nee, Gods **Koninkrijk breekt nu al baan** in deze wereld. Overal waar wij in de kracht van Yeshua komen, wordt Gods Koninkrijk gevestigd en een beetje zichtbaar gemaakt. Al blijft het maar gedeeltelijk en een afspiegeling van het hemelse, wat nog ten volle zichtbaar moet gaan worden. De Israëlieten mochten het aardse Jeruzalem stichten, maar het hemelse Jeruzalem gaat neerdalen uit de hemel, als Yeshua terugkomt. Dan worden hemel en aarde volledig verenigd en worden Gods plannen volledig zichtbaar op aarde.

Nu komen we bij de kern van de zaak uit, want de weg van Israël door de woestijn naar het Beloofde Land, is een **voorafschaduwing van Yeshua**. We lezen dat Yeshua aan het begin van zijn bediening door Johannes de Doper werd **gedoopt in de Jordaan**.⁶ Hiermee trok Yeshua door het doodswater van *yam soef* heen en Hij werd meteen daarop met de **Heilige Geest** gedoopt. Hij ontving nieuw geestelijk leven, vanuit de hemel.

Maar direct leidt de Heilige Geest Yeshua de **woestijn** in, om daar **40 dagen en nachten** door de **satan** te worden verzocht. Yeshua komt net als het volk Israël voor een 40-voudige periode in de woestijn terecht. De plaats waar de machten van het duister heersen. Hij vast daar, net zoals de Israëlieten honger leden in de woestijn.⁷ En hij had strijd te voeren met verleiding, net zoals de Israëlieten strijd hadden te voeren.⁸ Alleen deed Hij dit zonder te zondigen. Hij maakte Israëls roeping waar en vervulde haar taak.

En dan, aan het einde van die 40 dagen en nachten, staat er geschreven, dat de satan Yeshua voor een bepaalde tijd verlaat. Yeshua wordt door de kracht van de Heilige Geest en Gods **engelen** naar de bewoonde wereld teruggeleid.⁹ Daar begint Hij met veel tekenen, krachten en **wonderen** te verkondigen, dat het **Koninkrijk van God** is aangebroken. Net zoals de Israëlieten, onder leiding van Yehoshua, met krachten en wondertekenen het land Kanaän in bezit gaan nemen: God strijdt voor hen en de opperbevelhebber van het engelenleger van God, staat Yehoshua ter zijde.¹⁰

Veel belangrijke Bijbelfiguren hebben voor aanvang van hun bediening een **woestijnperiode** doorgemaakt. In deze tijd werden zij gevormd, getest en aan God toegewijd. Denk aan Jozef, die vele jaren als slaaf moest dienen en in een gevangenis zat, voordat hij onderkoning van Egypte werd. Denk aan Mozes zelf, die jarenlang op de vlucht was en schapen hoedde in de woestijn, voordat hij het volk mocht uitleiden. Zo maakte ook Yeshua een woestijnperiode door, voordat Hij met zijn openbare bediening van prediking en genezing begon.

Zo ook het volk Israël. In de woestijn werden zij gevormd en getest. Ook leerden zij God kennen en leerden ze zijn Thora. Ze leefden daar in volkomen afhankelijkheid van God en leerden, dat God voor hen streed tegen de machten van het kwaad.

---

⁶ Matth. 3:13 – 4:11, Mark. 1:9-13, Luk. 3:21 – 4:15.

⁷ Deut. 8:2-3, Matth. 4:2.

⁸ Numeri, Matth. 4:1-11.

⁹ Matth. 4:11, Mark. 1:13, Luk. 4:13-14.

¹⁰ Jozua 5:13-15.

Maar in vers 6 van *devarim* zegt God tegen Israël: 'Jullie zijn nu lang genoeg bij deze berg gebleven.' Dit vers kan zelfs vertaald worden met: 'Jullie zijn **te lang** bij deze berg gebleven.' Hoewel de Israëlieten de woestijn geen pretje vonden, waren ze zich eigenlijk ook wel prettig gaan voelen bij de afhankelijkheidsrelatie, die zij naar God toe hadden. Ze hoefden zelf **niets te doen**. God deed alles voor hen. Hij voorzag in voedsel en in alles wat ze nodig hadden. Zelf hoefden ze alleen maar kind aan huis te zijn bij Hem.

Nu wordt het echter tijd om **volwassen** te worden. Mozes gaat het volk daarin voor. In vers 5 lezen we dat Mozes zelf de wet begint uit te leggen. We kunnen het boek Deuteronomium beschouwen, als de **eerste midrash**, uitleg en toepassing van de wet. Nu is het God niet meer, die de wet geeft aan het volk, maar Mozes gaat Gods wet uitleggen aan het volk. Zo zet Mozes, samen met het volk, een nieuwe stap naar volwassenheid.

Afhankelijkheid van God kan soms misplaatst zijn. God heeft ons namelijk ook verantwoordelijkheden gegeven, die we zelf mogen, kunnen en moeten dragen. Soms zegt God: 'nu hebben jullie **genoeg openbaring** ontvangen, nu moeten jullie ermee aan de slag gaan.' Naar de geopenbaarde wil van God, hoeven we Hem niet meer te vragen. De wet is aan de mensen gegeven en daar mogen we mee aan de slag:

Mozes zegt in Deut. 30:11-14: *Want dit gebod, dat ik u heden gebied, is niet te moeilijk voor u en het is niet ver weg. **Het is niet in de hemel**, zodat u zou kunnen zeggen: 'Wie zal voor ons naar de hemel opstijgen om het voor ons te halen en ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen?' Het is ook niet aan de overzijde van de zee, zodat u zou kunnen zeggen: 'Wie zal voor ons oversteken naar de overzijde van de zee om het voor ons te halen en het ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen? Want dit woord is heel dicht bij u, **in uw mond en in uw hart, om het te doen.***

Ook de profeet Micha heeft iets soortgelijks gezegd: *Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat Yahweh van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en nederig te wandelen met uw God. (Micha 6:8)* We weten wat ons te doen staat, want de wet is al gegeven. Deze mogen we **uitleggen, toepassen** op concrete situaties en **uitvoeren**.

Met het **geloof in Yeshua** is het net zo: we mogen groeien in volwassenheid daarin en anderen daarin gaan onderwijzen. In Efeze 4:13-14 staat dat we moeten worden ... **tot een volwassen man**, tot de maat en de grootte van de volheid van Christus, opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer ...

En in Hebr. 5:12 staat: *Want hoewel u, gelet op de tijd, **leraars** zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel.* Dit leert ons dat we ook in het geloof en in de leer van Yeshua tot volwassenheid moeten groeien. Ook daarin gaan we als het goed is, op den duur, anderen **onderwijzen**, net als Mozes.

Maar zelfs als je de theoretische kennis netjes op een rijtje hebt en aan anderen kunt onderwijzen, ben je er nog niet. Want de theorie vraagt ook om de praktijk. De wetten moeten **uitgevoerd** worden en Yeshua vraagt van ons, dat we Hem gehoorzaam **volgen** en een Geest vervuld leven gaan leiden.

De Israëlieten waren lang genoeg bij de berg Sinaï gebleven. Ze waren de **theorielessen van Gods Thora** wel gaan waarderen. Zolang ze bij de berg waren, konden ze er nog niet de helft van in praktijk brengen. Maar ze konden er lekker op studeren, het herkauwen, erover discussiëren en erover nadenken. Heerlijk, die studietijd, vol met Gods geweldige theoretische Thoralessen.

Maar nu zegt God tegen hen: 'Jullie zijn al lang zat bij deze berg gebleven. **Keer om! Breek op! En ga!**' Eigenlijk zegt God tegen de Israëlieten: nu wordt het tijd om volwassen te worden en op eigen benen te gaan staan. De tijd van de theorie is voorbij, nu wordt het **tijd voor de praktijk**. Jullie moeten het land binnengaan. Daar zullen jullie vijanden verslaan, gewassen verbouwen, al mijn geboden in praktijk brengen en zelf de juiste keuzes maken, die Ik jullie voorgeschreven heb.

Ook wij kunnen zo gemakkelijk bij de theorie van Gods Koninkrijk blijven steken. We hebben het over het geloof en over Gods goede wetten. We theologiseren er wat graag op los, maar brengen we het ook in praktijk...?

Yeshua sprak heel duidelijk met twee woorden. Hij gaf enerzijds **onderwijs** over het Koninkrijk van God en anderzijds bracht Hij het Koninkrijk in de praktijk met genezingen, krachten en wondertekenen. Heel zijn bediening was vol van de **zichtbare tekenen** van Gods Koninkrijk. Hij sprak dan ook aan het einde van zijn bediening: *Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf!*¹¹

Als we Hem niet geloven om zijn woorden, dan zullen we Hem nog altijd moeten geloven, om de werken, de wondertekenen, die Hij doet. Yeshua bleef niet staan bij theorie, maar bracht Gods verlossende werken in de **praktijk**. Over theorie kunnen de mensen opscheppen: zie eens, hoe slim ik ben! Maar als Gods wonderen en krachten in de praktijk gaan blijken, moet de **eer naar de hemelse Vader** gaan. Dat kunnen wij namelijk niet van onszelf. Die kracht kunnen we alleen door Gods Heilige Geest ontvangen.

Ook **Paulus** heeft gezegd: *Mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het **betonen van Geest en kracht**, opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in kracht van God.*¹² En over de dwaalleraars zegt hij: *Maar ik zal spoedig naar u toe komen, zo de Heer wil. En ik zal dan van hen, die zich zo gewichtig hebben voorgedaan, niet de woorden leren kennen, maar de kracht. Want het Koninkrijk van God bestaat **niet in woorden, maar in kracht!***¹³

---

¹¹ Johannes 14:10-11.

¹² 1 Korinthe 2:4-5.

¹³ 1 Korinthe 4:19-20.

Woorden zonder kracht zijn niets waard. Theorie is niets waard, zonder praktijk. Gods Thora kan niet blijven bestaan, zonder uiting van Geest en kracht. In de woestijn kan het een tijdje theorie zijn en blijven, maar uiteindelijk moet Gods Geest erin gaan blazen en het tot leven wekken. Anders blijft het een **dode letter**.

Daarom mogen we ons **niet tevreden** stellen, met de afwezigheid van Gods kracht en Geest. We zullen moeten bidden en pleiten op Gods beloftes en moeten uittrekken op zijn commando. We strekken ons uit naar Gods kracht, net zolang tot Hij het waar gaat maken in onze levens. Totdat Hij zegt: 'Jullie zijn nu lang genoeg bij deze berg Sinai gebleven, keer nu om, breek op en ga!' Verspreid het hemelse Koninkrijk!

Wat mogen we dan precies verwachten? We zouden nog terugkomen op **Jesaja 35**. Daar staat eigenlijk heel Yeshua's bediening en ook onze bediening in beschreven. Daarom wil ik alle tien de verzen van Jesaja 35 hier als een proclamatie uitschrijven:

1. De woestijn en de dorre plaatsen zullen vrolijk zijn, de wildernis zal zich verheugen en in bloei staan als een roos.

2. Zij zal welig in bloei staan en zich verheugen, ja, zij zal zich verheugen en juichen. De luister van de Levanon is haar gegeven, de glorie van de Karmel en de Saron. Ze zullen zien de heerlijkheid van Yahweh, de glorie van onze God.

3. Versterk de slappe handen, verstevig de wankelende knieën;

4. zeg tegen onbedachtzamen van hart: Wees sterk, wees niet bevreesd! Zie, uw God! De wraak zal komen, de vergelding van God; Hij zal komen en u verlossen.

5. Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend.

6. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en rivieren in de wildernis.

7. Het dorre land zal tot een waterpoel worden, het dorstige land tot waterbronnen; op de rustplaats van de draken / slangen, zal gras zijn, met riet en biezen.

8. Daar zal zijn een effen baan, een weg; de heilige weg zal hij genoemd worden. Een onreine zal er niet over gaan, want hij zal alleen voor hen zijn. Wie deze weg ook gaat, zelfs dwazen zullen niet dwalen.

9. Daar zal geen leeuw zijn, geen verscheurend dier zal erop komen; ze zullen daar niet aangetroffen worden, maar de verlostten zullen die bewandelen.

10. Want wie door Yahweh zijn vrijgekocht, zullen terugkeren; zij zullen Sion binnenkomen met gejuich. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd zijn, vreugde en blijdschap zullen zij verkrijgen, verdriet en gezucht zullen wegvlugten.

Yeshua verslaat de demonische machten¹⁴, brengt bovennatuurlijke genezing en brengt Gods zegen en rechtvaardige oordeel de wereld binnen. **Hij woont in ons** en wil dit uitleven door ons heen. We bidden dat God dit meer en meer gaat waarmaken in onze levens: *Uw Koninkrijk kome en uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op aarde!*

Nog een laatste vraag: Yeshua ging maar één keer door de rivier de Jordaan, namelijk bij zijn doop. De Jordaan was voor Yeshua de eerste doodsrivier. Maar waarin vinden we de **tweede doodsrivier** dan terug? Hiervoor hoeven we niet ver te zoeken. Behalve dat Yeshua de komst van het Koninkrijk preekte en in de praktijk bracht, was zijn leven één grote zelfopoffering. Hij stierf voortdurend aan Zichzelf en gaf Zichzelf voor anderen weg. Uiteindelijk stierf Hij zelfs letterlijk voor ons aan **het kruis op Golgotha**. Daar passeerde Hij tenslotte definitief de tweede doodsrivier. En daarmee bracht Hij de definitieve overwinning van zijn Koninkrijk tot stand.

Daarom staat er in 1 Johannes 5:6-8: *Hij is het Die kwam **door water en bloed**: Yeshua haMashiach; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het Die getuigt, omdat de Geest de waarheid is. [Want drie er zijn er die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest;] en deze drie zijn één. En drie zijn er die getuigen op de aarde: **de Geest, het water en het bloed**; en deze drie zijn één.* Hieruit leren we dat Yeshua met drie dopen gedoopt werd. Bij de Jordaan werd Hij gedoopt met water en door de Heilige Geest. En aan het kruis werd Hij gedoopt met de doop van de dood. Hij gaf zijn lichaam en bloed voor ons, om ons te redden.

De eerste doop was een geestelijke doop. Yeshua trok door de **geestelijke doodsrivier** heen. De tweede doop van Yeshua was een lichamelijke doop. Hij trok door de **lichamelijke doodsrivier** heen. Hiermee baande Yeshua op beide gebieden voor ons de doorgang tot het eeuwige leven. De dood zal voor ons nu een doorgang zijn om bij God te komen en eeuwig bij Hem te leven.

Zo worden ook wij gedoopt met **drie dopen** en gaan wij door **twee doodsrivieren** heen. Allereerst worden we in water en met Geest gedoopt. Dit is voor ons het zogenaamde *bad van de geestelijke wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest*.¹⁵ We worden door de waterdoop en Geestesdoop geestelijk herboren en totaal vernieuwd om in een nieuw geestelijk leven te wandelen.

En ten tweede roept Yeshua ons op om **onszelf te verloochenen** en **ons kruis op ons te nemen** en Hem dagelijks te volgen.¹⁶ Ook wij worden geacht onszelf op te offeren, soms zelfs letterlijk tot in de dood. Denk hierbij aan de **martelaren**, die stierven om hun getuigenis voor Yeshua. Zij overwinnen mede door het geven van hun bloed voor de zaak van hun Heiland.¹⁷ Allen zullen wij eenmaal sterven, maar in Filippenzen 1:21 zegt Paulus: *Het leven betekent voor mij Yeshua en het sterven is voor mij winst!*

---

¹⁴ Jesaja 35:7, Markus 16:17-18, Lukas 10:17-20.

¹⁵ Rom. 6:3ev, 1 Kor. 12:13, Titus 3:5.

¹⁶ Matth. 10:38-39, Lukas 9:23-26.

¹⁷ Openb. 12:11.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Deuteronomium gaat over het aanbreken van **Gods Koninkrijk**
2. Dit Koninkrijk breekt zich al baan door **wonderen en tekenen** in deze wereld
3. Dit Koninkrijk wordt ten volle zichtbaar **na de dood** en bij **Yeshua's wederkomst**
4. We zijn geroepen om te groeien in **volwassenheid** en anderen te **onderwijzen**
5. **Afhankelijkheid** van God kan soms **misplaatst** zijn...
6. Na de **theorie** van de **Thora** is het tijd voor de **praktijk** door Gods **Geest**
7. Yeshua ging **door twee doodsrivieren** heen: de waterdoop en de dood
8. Yeshua werd met **drie dopen** gedoopt: het water, de Heilige Geest en het bloed
9. Ook wij worden gedoopt met **water** en **Geest** en nemen ons **kruis** op ons
10. De eerste twee betreffen een **geestelijke** doop, de laatste een **lichamelijke**
11. De laatste doop heeft te maken met **zelfverloochening** en **martelaarschap**
12. Na een woestijnperiode, brengt God ons in het **Beloofde Land**